

אידישע קינדער בעולם הילדים של ת"ת שמ"ע

דבר המערכת:

השבוע יצאתי לחצר הת"ת באחת ההפסקות שבין השיעורים, והנה אני רואה ילדים יושבים בחצר עם ספר המשניות ומשננים את פרקי המשניות. ילדים אחרים נבחנו אצל חבריהם... ממש "זקול התורה נשמע בארצנו"...

איזה מחזה מרגש זה היה... באותו רגע חשבתי לעצמי על כל אותם בני נוער 'יושבי קרנות' שעל לא עוול בכפם נמצאים הם ב'חופש הגדול' בימים אלו. הסתכלתי שוב על הילדים שיושבים סביבי בחצר הת"ת ושרים

בע"פ פרקי משניות בניגונים מרגשים.

רבוש"ע! אשרנו ששמת חלקנו בין יושבי בית המדרש!

והימים ימי בין המצרים, ימי התעלות מצד אחד, וימי צער מצד שני, השכינה הקדושה יושבת ובוכה על בית המקדש שחורב ועלינו, עם ישראל ששרוי בגלות.

אבל בטוחני שבאותם רגעים, כאשר הביט הקב"ה משמים וראה את אותם ילדי תשב"ר בלימודם המתוק ועוד על חשבון הזמן המועט הפרטי שלהם, איזו נחת עשו הילדים הצדיקים לאביהם שבשמים? כמה לבנים נוספו בבת אחת לבנין בית המקדש? חזו בני חביבי שמתעסקין בחדוותא דילי ומתלהטיין אחר התורה בעריבות כה מופלאה. באותו רגע כמעט רציתי לעשות מעשה רבי עקיבא, לעזוב הכל ולהצטרף בין שורות ילדי החמד ולחזור איתם על פרקי המשניות בע"פ...

מערכת העלון
אידשע קינדער

"גדול כח הדבור"

דבר המשגיח:

"איש פי ידו נדר להשם... לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה" (במדבר ל, ג) ומפרש רש"י הקדוש: "לא יחל דברו" - כמו לא יחלל דברו לא יעשה דבריו חולין

המדרגה הגבוהה ביותר בסלם הבריאה הוא "המדבר", האדם, שנבדל משאר החיות ביכולת הדבור. ובפרשתנו אנו רואים דבר חדוש ופלא עצום שיהודי יכול לדבר, להוציא משפט מפיו ולאסור על עצמו משהו בכח הדבור.

התורה מלמדת אותנו שהדבור אינו רק רוח שיוצא מהפה, הדבור הוא דבר ממשי שיוצר מציאות.

שבוע שעבר בסוף פרשת פנחס למדנו על קרבן התמיד, אנו היהודים היינו מחיבים להקריב קרבן התמיד בבית המקדש, ומשחרב בית המקדש בעוונותינו הרבים דרשו חז"ל: "ונשלמה פרים שפתינו" שתפלה במקום קרבן. כלומר, שכל העוסק בתפלה ומתפלל בכונה הראויה את הנסח כפי שסדרו אנשי כנסת הגדולה, מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב קרבן.

אומר השופת אמת (רבי יהודה אריה לייב אלטר האדמו"ר השלישי מגור) שלכן נסמכה פרשת הקרבנות לפרשת נדרים, להשמיע שפתי הדבור שיוצא מהפה הוא כמו הקרבת קרבנות.

הרי שאם יש לפה כזה כח עצום, אנו צריכים להבין כמה עלינו להשמר ולהשתמש בכח הזה רק לדברים חיוביים ולא חלילה לגנאי. ומצד שני נוכל להבין איזה כח עצום יש לתפלה שלנו.

בחורי מכינה לישיבה קטנה בוחנים את הצדיקים

בעירה רופשיץ שבפולין התגוררה משפחה והיה להם ילד שהיה משתק ל"ע (לא עלינו) ולא יכל להזיז אף איבר בגופו וכמוכן שלא יכל ללכת בכחות עצמו, הוריו התפללו עליו והלכו לצדיקים לקבל עבורו ברכות, אבל הילד נותר משתק.

יום אחד פנה חסיד אחד אל אבי הילד ואמר לו: הנה בעירנו מתגורר הרה"ק (הרב הקדוש) ר' נפתלי צבי מרופשיץ, ודרךו לעבור בכל יום בשעת בקר מקדמת על הגשר הצר שמוביל לבית מדרשו, קח את בנה המשתק ותניח אותו על הגשר ותתחבא. נשמע האבא לעצת החסיד וכך עשה.

בשעת בקר מקדמת, הרבי עושה את דרכו לבית המדרש והנה הוא נתקל בנער ששוכב לרחב הגשר ומפריע לו לעבור, הרבי שהיה שקוע במחשבותיו חשב שהילד סתם שוכב שם להנאתו וגער בו: קום!

המשך בעמוד 6

כָּכֵל הַיָּצָא מִפִּי יַעֲשֶׂה

מעשה בנערה אחת יפת תאר, לבושה בבגדים נאים ומקנטיים בתכשיטים, אשר הלכה בדרך אל בית אביה. והנה לפתע שמעה אל לבה כי טענתה בדרך והיא הולכת במקום לא מישב.

המשיכה ללכת כדי למצוא את דרכה, אך הצמא החל להציק לה. מפון שכבר עברו מספר שעות בהם לא שתתה. והנה לשמחתה ראתה לפתע באר מים, בנריות הגיעה עד לבאר, אחרת בחבל שמחבר בקצהו של הדלי, והחלה להשתלשל מטה אל המים כדי לשתות ולהרוות צמאונה, ואכן, מה גדלה שמחתה כשרוותה. אך עתה בהיותה במעמקי הבאר נסתה לעלות למעלה ולטפס בחבל, אולם לא הצליחה.

לאחר מספר נסיונות נוכחה לדעת שאין באפשרותה לעלות למעלה, החלה בוכה וצועקת במר נפשה מי הוא זה אשר יצילנה ויעזר לה לעלות למעלה. בעודה בוכה וצועקת לעזרה עבר ליד הבאר אדם אחד, הוא נדהם לשמוע קולות וצעקות בוקעות מתוך הבאר. תחלה נרתע לאחוריו, פון שהיה בטוח שהקולות שהוא שומע הם דמיוניים או אולי קולות של רוחות ושרדים. אך כשהקשיב היטב ושמע שוב את קולות הבכי פנה אל תוך הבאר ושאל מי צועק שם, האם מבני אדם או שמא רוח או שד? כששמעה הנערה את קולו בכתה לפניו ואמר "עזר לי לצאת מפה, מבני אדם אני, האמן לי, הוצא אותי מפה! זעקה, ותוך כדי בכי ספרה לו את ספורת כיצד צמאה למים, ירדה לבאר ולא הצליחה לעלות..

אמר לה האדם: "שמעי לי, אם אני מעלה אותך מהבאר הרי זה רק בתנאי שתסכימי להנשא לי, "הסכימה לכה הנערה מיד.

חיש מהר שלשל את החבל והעלה אותה בריאה ושלמה למעלה. ואז החלה להתענן מאין הוא, וספרה לו מאין היא, ומי הם בני משפחתה, אנשים מכבדים וידועי שם, "ועתה לאחר שהבטחתי לך שאנשא לך, בוא אל הורי ואני מתארסת לך", הסכים לכה וכרתו ביניהם ברית.

שאל אותה מי יהיו העדים שכרתנו ביננו ברית? באותו רגע עברה במקום חלדה, אמרה הנערה, הנה, "חלדה" וגם "באר" זו יהיו לעדות, שאין אנו מכובדים אחד לשני. הסכים האיש לעדים אלו. ונפרדו כשהוא מבטיח לבוא לבית הוריה ולבקש להנשא לנערה זו שהציל.

עבר זמן מה, והאדם לא בא לבית הנערה אלא שכח ממנה, ואלו הנערה זכרה היטב את הבטחתה ואת שבועתה ועל אף שבקשו ממנה הוריה להנשא לבחור זה או אחר סרבה. וכדי שלא יאלצו להנשא בעל כרחיה, ועל ידי כך תפסר את הבטחתה שמעה עצמה לשוטה, קרעה את בגדיה, פזרה שערותיה, ובני אדם נמנעו מגשת אליה. והיא עצמה הסתגרה בבית הוריה וחתכה לקיס את שבועתה.

אך לא כן האדם אשר פרת עמה ברית, כאשר נפנה ממנה והלך לדרכו שכח את השבועה שנושבע והגיע חזרה לעירו, כעבור זמן מה נשא אשה ונולד לו בן. והנה יום אחד בשעה שהיה התינוק בן שלוש חודשים הגיחה לפתע חלדה המשוך בעמוד 5

ואני תפילתי

מתוך חוברת "ואני תפילתי" שלמדנו השבוע: "אשר"

"גדול ה' ומהולל מאוד, ולגדולתו אין חקר" אנו מהללים מאוד את גדולת ה' כפי שאנחנו מסוגלים לתפוס אותה, אבל "ולגדולתו אין חקר" בגדולתו של הקב"ה, אין לנו כל תפיסה וחקר. (בעל התניא)

קינדער שרייבן

התלמידים יצחק אליפלך, עקיבא אייזיקוביץ הי"ו

"והייתם נקיים מה' ומישראל" (לב, כב)

רבי ישראל מאיר מראדין הידוע בכינויו על שם ספרו "חפץ חיים", היתה לו חנות קטנה שממנה היה מתפרנס, יום אחד שכח אצלו נכרי אחד דג מלוח בחנות לאחר שכבר שלם עליו.

החפץ חיים עשה מאמצים רבים לגלות מי הוא בעל האכדה ולא הצליח והצטער צער רב, כדי להנצל מחשש אסור, חלק למחרת לכל לקוחותיו הנכרים דג מלוח חנם.

(תנועת המוסר)

התלמידים אברהם לחוביץ, נחמן חתן הי"ו

"ככל היצא מפיו יעשה" (א, ל)

דרכו של עולם שבשעה שאדם נודר נדר ומקבל על עצמו איזה דבר, עושה זאת ברוב התלהבות וחשק, אולם כאשר מגיע הזמן לקיימו עושה הדבר בקרירות כמי שכפאו שד.

על זה נאמר "ככל היצא מפיו יעשה" כמו שהוציא את הנדר מפיו ברצון ובחשק כך עליו לעשות ולקיים את הבטחתו ברצון ובחשק "ועשית-כאשר נדרת".

(המגיד מוואדיסלב)

התלמידים אברהם י. אינדיג, נתן ח. יארוביץ הי"ו

"ויקצף משה על פקודי החיל... החייתם כל נקבה" (לא, יד-טו)

בעצם הרי לא נצטוו מתחלה להרוג את הנקבות, מדוע אם כן קצף עליהם עתה?

אלא מפאן ראייה כי דבר שהשכל מחיבו יש לעשותו מבלי לחפות לפקדה.

לפיכך אנו רואים גם בפרשת בלק שאמר בלעם למלאך "חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי" שאם אדם אינו מבין דבר שיש להבינו, הרי זה בגדר חטא.

(השל"ה הק')

משגים מהגמרא

מילות מפתח המופיעים בגמרא לעמים קרובות

"גִּרְמָא"

הגמרא משתמשת במלה זו כשרוצה לכטא נזק "שנגרם" לא בכונה להזיק, והמזיק ע"י גרמא פטור בדרך כלל.

לגמא: הרבי שואל: "יענקי יושב על הארץ ומשחק "חמש זבנים" ויהושע רץ לידו ולפתע תוך כדי הריצה בין הילדים המשחקים האבן המעופפת 'נתקעת' במשקפיו של ה'יושע' והמשקפים נשברו. מה שיענקי עשה נקרא 'גרמא'?"

"בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו" (לב, כד)
אדם שמחבב את הממון ולהוט אחריו, אין לתת אמון בדבריו, שכן תאות הממון מביאה את האדם לידי הפרת דבריו.

והנה מצוינו במדרש שאמרו בני גד ובני ראובן "גדרות צאן בנה למקננו וערים לטפנו" ומכאן רואים שדאגו תחלה למקנה (לר כוש) ורק אחר כך לטף (לילדים), ואלו משה אמר להם: אל תעשו את הטפל לעקר, כי אם ערים לטפכם וגדרות לצנאכם, תחלה עליכם לדאג לשלום טפכם (הילדים) ורק אחר כך לשלום רכושכם.

ולפיכך הוסיף משה ואמר להם אם תשרשו מקרבכם את המדה הרעה הזאת, לחבב את הרכוש יותר מן הטף, כי אז והיצא מפיכם תעשו, אפשר יהיה לסמך על דבריכם, מתוך בטחון שתקימו את דבריכם. (כתב סופר)

"האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה" (לב, ו)

שכט ראובן ושכט גד באו אל משה ובקשו ממנו שהיה ניש להם צאן רב הם מבקשים לקבל את נחלתם מחוץ לארץ ישראל, במקום עשיר בשדות ומרעה עבור הצאן הרב שברשותם.

משה רבנו מוכיח אותם בדברי מוסר קשים: "והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים". ושכט ראובן וגד שומעים חרפתם ואינם משיבים עד לאחר סיום דבריו.

מספר על האדמו"ר מגור, רבי יהודה אריה לייב אלתר בעל ה'שפת אמת' שבהיותו נער צעיר היה בעל כשר התמדה עצום בתורה. פעם ישב כל הלילה ולמד תורה יחד עם חברו עד אור הבקר ורק עם שחר הלך לישון מעט. סבא שלו, רבי יצחק-מאיר אלתר בעל "חדושי הרי"ם" ומניסד שושלת גור, אפשר גדול על ברךיו עקב פטירת אביו, לקח את זה קשה מאוד שנקדו ישן בשעת בקר פזו מאחרת.

העיר הסב את נכדו הצעיר והוכיח אותו על כך שהוא ישן בשעות הבקר במקום ללמד תורה. הקשיב הנכד בקשב רב לדברי המוסר של סבו הגדול ולא אמר מלה.

רק לאחר שסיים הסבא את דבריו הסביר לו הנער, שישב ולמד כל הלילה עד אור הבקר. הסבא נבהל על כך שהוכיח את נכדו על לא עגול בכסף ואדרבה הנכד ישב ולמד כל הלילה. ושאל את נכדו: "יהודה אריה, מדוע לא הפסקת אותי מידית ונתת לי להמשיך להוכיח אותך?". הנכד הצעיר השיב לו: "סבא, זו שאלה שאפשר גם לשאל על בני גד ובני ראובן, מדוע לא הפסיקו את משה רבנו מיד בתחילת דבריו ואמרו לו שהם רוצים לצאת להלחם במדיינים יחד עם אחיהם ורק לאחר מכן לחזור לנחלה אותה בקשו לעצמם?"

אלא התשובה היא, שהם רצו לשמע את דברי המוסר של משה רבנו והבינו שדברי מוסר והתעוררות הם דבר טוב ונפלא וזו למעשה זכות גדולה לקבל דברי מוסר ממשה רבנו.

כך רציתי גם אני לשמע את דברי המוסר שלך וזאת זכות גדולה עבורי ולכן לא רציתי להפסיקם אלא אדרבה רציתי שתמשיך..."

הלכה שבועית בארמית

מקור אכילת הערינג בשבת

אמרינו במשנה (אבות) על תלתא מילתא עלמא קאי על אורייתא, על העבודה ועל גמילות חסדים. ותלתא אבות הם לקבל ופגורו תלתא אילין מילתא אברהם לקבל גמילות חסדים, יצחק לקבל עבודה, יעקב לקבל אורייתא. ואריסטון וסעודהו תליתאי לקבל יעקב אורייתא וקד היא דרבה של תורה פת במלח תאכל.

(שמש ומנון)

"זה הדבר אשר צנה ה" (ל, ב)

"ידבר משה אל ראשי המטות" ומדוע ראה לחלוק כבוד לנשיאים בפתח דבריו על הצוי "איש כי ידר נדר" מכאן למידים שייחיד ממחה יכול להתיר את הנדר ואין צורך בשלושה דינים.

כנשיא רבי בנימין דיסקין על כס הרבנות בלומז'א, היה בעירו צדיק גדול, פרוש מכל הבלי העולם הזה שקבל על עצמו בנדר שלא לצאת מפתח בית המדרש.

בני העיר אוהבי התורה היו דואגים לו לכל מחסורו ומביאים לו כל יום אכל ושתייה וכעבר זמן גרם הדבר לטרחה גדולה עבור הצבור בלומז'א, בפרט בימות השבת שבהם אסור לטלטל מפני שלא היה ערוב והיה עליהם לדאג לו לכל מחסורו מבעוד יום.

יום אחד הגיע ר' עקיבא איגר ללומז'א ושמע מרב העיר ר' בנימין דיסקין על אותו פרוש וצדיק ועל נדרו ששמטיח את הצבור. מיד קם ר' עקיבא איגר ואמר: אם יש כאן פנה צדיק גדול מן הראוי שאלף להקביל את פניו. והלכו שניהם יחדו לבית המדרש ורבים מבני העיר הצטרפו אליהם ללוותם.

כאשר הגיעו לבית המדרש, נגש ר' עקיבא איגר לאותו פרוש ונתן לו שלום. נבהל הפרוש ושאל: מדוע הטריחו הרבנים את עצמם ואת כל הקהל לבוא אלי?

אמר לו ר' עקיבא איגר: שמעתי שאתה גדול בתורה וחספתי לפגשך, אך נאמר לי כי בגלל הנדר אינך יוצא מכותלי בית המדרש, לכן הטרחתי עצמי אליך... אלו ידעת מראש שהדבר יגרם לנו לטרח היית מקבל על עצמך את הנדר?

השיב הפרוש: חלילה. הרי ברור שהייתי רץ לקדם פני הרב. מיד הכריז הרב איגר בקול גדול: אם כן, "מתר לך", "מתר לך" וכהן כל הקהל החרה החזיק אחריו שלוש פעמים.

"איש כי ידר נדר" (ל, א)

"ככל היצא מפיו יעשה" אין אתה רשאי להשבע בשמי אלא אם כן יהיה ברך כל המידות האלו: "את ה' אלקיך תירא" (דברים י, כ), שתהא כאותן שנקראו יראי אלקים, אברהם, איוב ויוסף" (מדרש רבה).

היה היו שני שכנים, אחד גנב ואחד בעל מלאכה ישר. יום אחד פנה הגנב אל שכנו ושאל אותו: איך יתכן שאתה, עני מרוד ועדין מצליח להשיא את ילדיך בכבוד ואף לתת להם נדונייה מכבדת ואלו אני "מרויח" יותר ממך ואיני מצליח לחתן את ילדי בכבוד?

ענה לו הבעל מלאכה שמיד כאשר נולד לו בן או בת, הוא מתקין עבורם קפה שהיא סגורה מכל הכוונים ויש בה רק חריץ מלמעלה ובכל יום הוא מפקיד מטבטע לתוף הקפה וכאשר מגיע זמן חתנתם, הוא פורץ את הקפה ומחתן אותם בכבוד.

נענה הגנב ואמר: העצה טובה היא עבורך, שמרגע שהכנסת את הפסוף לקפה אינך נוגע בה. אולם אני שגנב אני ופריצה למקומות סגורים היא מקצועי, מה יעזר לי להתקין קפה סגור? הרי בודאי אפרץ אותה!

כך המשיל המגיד מדובנא את משלו ואמר: הוא הדין בנדרים ושבועות, רק מי שהוא ירא שמים השומר על מצוה קלה כחמורה יכול לקבל על עצמו שבועות ונדרים

אבל בעלי עבירות הרי בודאי יפרצו אותה ומה טעם יש בנדר שלהם?

החידה השבועית

כתוב את המילה הנכונה מהפסוקים
גברים על שם מה?
התשובה בתרומם אונקלוס פירך כ"ז פסוק מ"ז

את התשובות ניתן להכניס לתיבת "משמרת השלום" עד ליום שלישי. בין העונים נכונה תיערך הגרלה

סיפורים לשלום תחת

שאלות ותשובות ילדים שואלים

שאלת התלמיד..... מכיתה ז'

בשעת הצער נשלח לנו צען יפה שרצה להתחפף בצורה מסוימת ונרמזה מחבריו שילדים לא

- תלמידי היקר, דע לך שבזכות האמץ שגלית בשאלתך זכית בזכות עצומה וילדים רבים בתלמוד תורה קבלו בזכותך תשובה בדבר שמעיק להם זה זמן רב.
- בזכות שאלתך, קבלנו עוד שאלות יפות וחשובות אשר יתפרסמו בעזרת השם בעלוני הבאים, יוצא מקך שאתה כנחשון בן עמינדב שקפץ ראשון למים ובזכותו עברו בני ישראל את ים סוף!
- לאחר שכתבתנו בשבוע שעבר בכלליות על הקשי, השבוע ננסה להתמקד יותר במתן פתרונות מעשיים.

ולא יבוש

הרה"ח ר' יהודה קליין שליט"א | משגיה

בהקדמה לתשובה חשוב שתדע שהקב"ה ברא את היצר הרע ונתן לנו את התורה תכלין... לכל אדם יש יצר שמפריע לו לעשות את רצון השם.

לכן צריך להבין שאין פתרונות קסם, היצר הוא הרי מלך זקן וכסיל ותמיד הוא מוצא עוד ועוד תחבולות להשיג מטרתו ואנחנו נמצאים במלחמה תמידית עם היצר ורק ע"י רצון אמתית ותפלה להשם נוכל בודאי לנצח.

כמו כן, אין עצה אוניברסלית וכבר אמרו חז"ל "כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות" (ברכות נח:) ולכן אנו ננסה להביא כמה וכמה עצות וכל אחד יבחר כמה שמדבר ללבו, וחפץ ה' בידינו יצליח.

הרמח"ל הקדוש כותב עצה נפלאה בספרו 'מסלת ישרים' וכך הוא אומר: העצה הראשונה להמנע מחברים שלועגים לעבודת השם, היא לא להיות בחברת אנשים כאלו. בכל חברה, בכל כיתה יש ילדים טובים וצדיקים ויש ילדים שיצאם מתגבר עליהם.

אומר הרמח"ל שעליך לבחור בחברים הטובים שבודאי לא ילעגו לך אלא אדרבא, יריעו לך ויעזרו לך להתעלות עוד יותר בעבודת השם. וכך גם כותב הרמב"ם שיהיות ודרך האדם להמשך אחר החברה, על כן צריך להתחבר אל החכמים והטובים והצדיקים, שם תרגיש צורך חברתי להיות טוב ולא להיפך חלילה. (הלכות דעות)

אבל אם בכל זאת נקלעת לחברה שימצא בה מי שילעג עליך, אומר הרמח"ל: תלעג עליהם בחזרה ותבנה אותם, ותחשב בדעתך שמצאת יהלומים בפח האשפה ואתה נכנס לאסוף אותם ומגיע חברה ולעג לך שאתה נמצא בתוך הפח, האם תשים לב אליו? בודאי שלא! הרי אתה ממלא את הכיס ביהלומים. ואם כן, ודאי שלא תפקיר את נשמתך עבור הלעג של אלו הטפשים שמבזבזים את זמנם בדברים שאין בהם תועלת.

ועוד עצה מצאתי בדברי הרמ"א (סימן א) שהביא על הפסוק "שויתי השם לנגדי תמיד" שיזכר האדם כל היום שהוא עומד ליד הקב"ה שרואה את מעשיו, וידע שאצל השם הוא ימצא חן ודוקא בעשיית רצונו, ממילא יקטן ויצטמצם הבושה והפחד מן האנשים ולא יתבייש מפני המלעיגים וזוהי עצה נפלאה.

משל לאדם שיש לו קרבה אל מנהיג גדול, וחבריו לוועגים לו על כך, אבל מאחר והוא יודע כמה גדול הוא אותו מנהיג, הרי הוא מגחך על חבריו שהם כאין וכאפס לעמת אותו מנהיג גדול. וכל אחד יבין את הנמשל.

המלעיגים עליי

המלמד החשוב הרה"ח ר' יעקב שפירא שליט"א

בספר חסידים (סמן קנה) הביא עצה נפלאה וכך הוא אומר: תחשוב בלבך כמה אתה מתבייש כעת מאותם המלעיגים עליך שהם אנשים מועטים ולעמת זאת כמה תתבייש בעולם הבא מול מליוני נשמות ישראל.

ובעצם הוא אומר שאין כל רוח מלהמנע לעשות טוב עבור אותם חברים לוועגים שסופם ללעג עליך בעולם הזה וסופו בושה גדולה פי מליון בעולם הבא.

המלמד החשוב הרה"ח ר' אהרן לינדר שליט"א

בכל דבר שאדם עושה עליו להתבונן מה הרוח שלו, הרי אף אחד לא עושה דברים סתם. וכל גדול הוא שאי אפשר להרויח ממעשה עברה ואי אפשר להפסיד ממעשה מצוה. יוצא שאם תמנע עצמך מעשיית הטוב - שזאת עברה, בודאי שתפסיד מקף. אבל אם תתגבר על הבושה ולא תמנע עצמך מהמעשה הטוב הרי שזכית בשתי מצוות - ובודאי ובודאי שרק תרויח מקף.

וכן צריך לדעת שאדם שמתגבר על הבושה בדברים שבקדשה, הקב"ה מציל לגמרי מהבושה והוא רוח כפול ומכפל.

'זכר לחרבן', 'אבלות', 'תחושת בין המצרים' ו'אווירת שבת חזון', בקיאים אנו ורגילים במשגים אלו השגורים בפנינו, כל ילד יודע על בית המקדש שהיה ואינו, יודעים אנו כלם על אותה שגאה, שגאת חנם שהביאה לחרבנו...

אך האם הדבר באמת כה קרוב ללבנו? האם חשים אנו באמת ובתמים את החרבן והגלות שבאה בעקבותיו?

מספרים על יהודי כפרי אחד שבא אל הרב וספר לו על כמה שכנים גוים שמתנכלים לו לאחרונה ובקש את עצת וברכת הרב. בנסיין לחזקו ספר לו הרב בתאורים נפלאים אודות משיח צדקנו שהנה זה בא ויחזק את כל היהודים לארץ ישראל שם יהנו מכל טוב הארץ.

אומר הכפרי לרב: לעזב הכל ולעבור דירה ככה באמצע החיים זה לא דבר פשוט. אלך להתעץ עם אשתי.

הלך הכפרי לאשתו וספר לה את כל דברי הרב. אמרה לו אשתו שישאל את הרב מה יהיה על ביתם, על השדה הגדול ממנו הם מתפרנסים ומה עם כל התרנגולים וכו'.

חזר הכפרי אל הרב והציג בפניו את השאלות... אמר לו הרב כי יהיה עליו לותר על הכל בשביל חיים טובים יותר בארץ ישראל והמשיך להפליא באזניו על כל הטוב שהולך להיות לאחר ביאת המשיח.

חזר הכפרי לאשתו ומסר לה את הדברים, לאחר מחשבה קצרה אמרה האשה לבעלה: לך אמור לרב שאנו אין לנו כח לעזוב כך את כל מה שבנינו לעצמנו, עד שהסתדרנו עם הפריץ, התרגלנו לאזור המגורים ויש לנו סוס ועגלה ובכלל מה יהיה על השדה שלנו, על הדוכן בשוק עליו יש לנו חזקה...

בשביל כמה גוים שמתנכלים לנו נעזב הכל?

אמור לרב שיקח המשיח את הגוים הללו לארץ ישראל וכך נוכל אנו להמשיך לגור כאן בשקט ובנעימים!

בואו נבחן כמה אמת ישנה בבדיחה הזאת, כאשר אנו מדקלמים בתפלה את כל אותם פסוקים המדברים על הצפיה לגאולה ולבנין בית מקדשנו. האם אנו באמת חשים את צער השכינה, או נפשוט מדקלמים אנו כמצות אנשים מלמדה את שהרגלנו לדקלם זה אלפים שנה...

בהתחזקות באהבת חנם ואהבת ישראל נעשה את חלקנו בקרוב פעמי משיח, בכל התגברות ובכל מצוה נכון על עוד לבנה שנוספת לבנין בית המקדש ולגאולה השלמה.

ובשביל להרגיש את מה שהרגישו גולי בבל מתפללים אנו ובוכים לה 'והראנו בכנינו ושמיחנו בתקוננו' תן לנו הצצה לעולם בו שורה השכינה בינינו, עולם בו בית המקדש עומד בתפארתו, הכהנים בעבודתם והלוויים בשירים ובזמרים, עולם בו כל עם ישראל כאחד חוזרים לגדלה, חוזרים לבית אבא פאיש אחד בלב אחד.

המשך מעמוד 2

נבחרו ההורים, אך מקרה זה לא הזכיר לאדם את הנדר שנידר.

כאשר ילדה אשתו בן בפעם השנייה הלכה עמו יום אחד ליד הבאר והנה נפל התינוק לתוך הבאר ומת.

אמר לו אשתו דבר מוזר קורה לנו, בנינו מתים לא בדרך רגילה, אלא במיתה משנה אם על ידי חלדה ופעם נפילה לתוך באר. כשאמרה דברים אלו נזכר לפתע בהבטחה שנתן לנערה שהציל, ואת העדים החלדה והבאר. והנה עדים אלו באו עתה להענישם על שלקח אשה אחרת. ספר האדם לאשתו את כל המעשה, והחליטו כי עליהם להתגרש.

אמרה לו האשה אתה צריך ללכת ולשא את הנערה שהצלת, כי את מוצא שפתיך אתה תיב לקים. עזב האדם את ביתו והלך אל העיר שהנערה אמרה לו.

כשהגיע אל העיר ושאל אודות הנערה ומשפחתה, נדו לו כולם בראשם ואמרו, שוטה היא, לא נתן לגשת אליה ולדבר עמה. אמר האיש אף על פי כן הולך אני לבית הוריה. ספר לאביה את כל המעשה ואמר שמוכן הוא לשאתה לאשה למרות שגעונה.

כשהגיע אל הנערה עשתה שוב עצמה כשוטה כיון שעבר זמן רב והיא לא הכירה אותו והוא החל לספר לה את המעשה ואת העדים, חלדה ובאר שהעידו. אמרה הנערה, אכן אתה הוא זה שנשבעת לשאת אותי לאישה זוכרת אני את העדים שהועדנו, והסכימה להנשא לו וזרקה מעליה את מעטה השוטה, וחתונתם נחוגה ברב שמחה וחדר. (ספור זה קרה בימי בית שני 70 שנה קודם מלחמת יון).

והראנו
התורה
הוא
ושמחנו
בתיקונו
הוא
ישראל
לנויהם

הרב שלמה עופר שליט"א | ראש מוסדות שמי"ע

עומדים אנו לקראת סיום שנת הלימודים ולקראת עליית התלמידים הצדיקים לכיתה החדשה. חשוב שכולנו, המחנכים וההורים נישא עינינו למרום אל קל נורא עלילה שיתן בלב ילדינו בינה 1. להבין 2. להשכיל 3. לשמוע 4. ללמוד 5. וללמד 6. לשמור 7. ולעשות 8. ולקיים וכידוע מברכת "אהבת עולם" יש כאן 8 בקשות כנגד שמונה פעמים אמת שיש "באמת ויציב" שמי שמקיים כל ה-8 בקשות הללו זוכה לשלוט בחוקי הטבע ולהתעלות ברוחניות.

כתב המשנה ברורה שהורים שנזהרים באמירת ברכות התורה בכוונה גדולה, בניהם יזכו להצליח בתורה, המפתח להצלחת ילדינו היא דווקא השמרנות. הסקירה בשטח מראה חד משמעית שהחינוך השמרני מקנה ערכים, ביטחון, הצלחה ושגשוג ואילו החינוך המתירני ר"ל מביא להפקרות, חוסר ביטחון, עבריינות ופחדים.

אך בתוך קניית החינוך השמרני יש תנאי שבלעדיו יצאנו ח"ו קרחים מכאן ומכאן, הכלל הוא "אהבה ושמחה" ולא כמו שרבים וטובים טעו בזה מאוד שזיהו בטעות את "השמרנות" עם מידת הדין וההקפדה והכעס ח"ו וככל שנממש את השמרנות מתוך חמלה ואהבה ושמחה נזכה לתוצאות מבורכות.

כמובן שאהבה ושמחה אינם פינוק הילד בלי חשבון, ילד יוותר על כל ממתק שבעולם בשביל לקבל כמה דקות עם אבא או אמא, כמה דקות של חזרה על הלימוד שלמד בחיידר, מתוך אכפתיות והשתתפות בלימוד ולא מתוך ביקורת שלילית.

ילד שמרגיש חוסר הערכה בעיקר למצבו הרוחני אצל הוריו ומלמדיו, זה עשוי לפתח אצלו רגשות שליליים.

מורא רבך כמורא שמיים. יש לחזק את הילד מגיל קטן למורא רבו, לעיתים ישנה פתיחות אצל ההורים לשמוע טענות של הילד על המלמד ולא שמים לב "שעל הדרך" ח"ו מחלישים אצל הילד "מורא רבו" ומסירים ממנו מורא שמיים ר"ל.

רבי ישראל סלנטר הורה לאבא אחד שכאשר בנו טען שהמלמד לא נהג "כשורה" לרוץ מיד ולבקש סליחה מהמלמד וכמובן תמיד יש לברר עם המלמד מה קרה, אסור להראות לילד תמיכה שממנה הילד יטען טענות על המלמד כי זה גורם לילד נזק רוחני, וכשם שהאבא והאמא צריכים להראות תמימות דעות ואסור להראות לילד שהם חולקים זה על זה, כך ההורים עם המלמד, מוכרחים לסגל ולהראות לילד חטיבה אחת ואחדות.

כל הערה או גערה של המלמד ניתן לכונן בצורה חיובית שתשפיע על הילד בצורה טובה ולא בצורה שלילית ח"ו.

שני ילדים קיבלו תעודה והציונים בתוכם לא היו כל כך טובים, בהערות כתב המלמד "בנכם שר ומנגן מאוד יפה" ... לאחד היה אב חכם ולשני אב שוטה לא עלינו...

מה עשה האב השוטה: גער בבנו ואמר לו: "לא מספיק שאתה מביא תעודה עם כאלה ציונים אתה עוד שר לי שירים"

לעומתו אמר האב החכם: אתה רואה בני היקר, כמו שאתה מסוגל להצליח בשירה אתה בטח יכול להצליח בעוד מקצועות... שזה בנין אב להבין עומקים בים בחינוך ילדנו...

הצדיקים נבחנים אצל הרב שליט"א

המשך דבר המשגיה:

באותו רגע קרה משהו מדהים, הילד קם על רגליו ופינה את המעבר. אדם שמקפיד לא להוציא מפיו דברים בטלים, אדם שמקפיד להוציא מפיו רק אמת ונשמר מכל דבר שקר, הרי שהקב"ה יעזר לו לשמר את פיו ואם אותו צדיק אומר משהו, ואפלו הוא אומר דבר שהוא רחוק מהמציאות ובשביל שהתקנים צריכים שנוי הטבע מממש, ישמר הקב"ה שלא יתבטל דברו ויהיה כשקרון ח"ו ומיד מתקיימים דבריו. "כי מי שאינו מדבר דברים בטלים אלא כל היוצא מפיו מקיים, גם הקדוש ברוך הוא יעשה דבריו, כי צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים" (פניני התורה).

התן בליבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד לשמור ולעשות

מְהַנְעֵשֶׂה בְּחֵידָר שֶׁ"ע

2022/07/20 12:49

המחשת טבילת כלים לצעירי הצאן

2022/07/20 12:49

2022/07

משא ומתן באמונה ביריד מבצע "אדרבא"

מהנעשה בת"ת

נקיים בע חכמי ישראל
השבוע הזכרנו כל תאגיד
הת"ת לתפילת עמך ישראל
ארפאת ארען ורבע גאב"א
ירושלים הגר"ט ווייס שליט"א.
קל ש רפא ש לו..

התאגידים היקרים החלו
בחברות מאנשכות שמאשכיס
אל תוך ההפסקות כהכנה
לקראת בחינת אלז גפולו
הבור שליט"א

לקראת אסיבת שוע פרק
ואמצא חוקת התעודות ברוב
פאר והגר ב"ב אנטס אב
החלו התאגידים להבחין על פרק
אשעות ופאי זא' בע"פ אלז
גפולו הבור שליט"א.
והשבוע זכו תאגיד כנה ז'
ובחנע אלז שיא האנסדות הרב
שאה עופר שליט"א על פרק
אשעות בע"פ.

השבוע ביום שני התקיים הריב
האחרון לאבצ"ם "אדרבא" שנת
הצחה אדירה..
כל הכבוד לכל אגיד הת"ת שמאבן
ביעדי האבצ"ם. אשריכם!

הזרעים בדמעה ברינה יקצורו

מבצע שונה פרקו

תוכנית שינון וחזרה לשבוע הקרוב

מסכת עירובין פרק ז'	מ:	כתה ז'
מסכת עירובין פרק י'	עד	
מסכת שקלים פרק ג'	מ:	כתה ו'
מסכת שקלים פרק ה'	עד	
מסכת שבת פרק יט'	מ:	כתה ח'
מסכת שבת פרק כא'	עד	
מסכת ראש השנה פרק א'	מ:	כתה ד'
מסכת ראש השנה פרק ב'	עד	

חזרה על פרקי משניות

מזל טוב לחברינו היקרים
בחורי מכינה לשיבה קטנה
לרגל סיום פרק ארבעה אבות

מזל טוב לחברינו היקרים
ילדי כתה ז'
לרגל סיום פרק השואל

מזל טוב לחברינו היקרים
כמר גד חתן ויצחק אלימלך הי"ו
לרגל זכייתם בהגרלת מבצע "אדרבא"

ומני השבת בירושלים

בניסה 19:07
יציאה 20:23
ר"ת 21:06